

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **Ing. P. K.**, U., 071 01 Michalovce, zastúpeného JUDr. J. D., advokátom, Š., 071 01 Michalovce, proti žalovaným: **1) C., a. s., S., P., 072 22 S., 2) C., a. s., S., P., 072 22 S., o určenie právneho vzťahu k vynálezu**, o zaplatenie 831 800,-- Sk s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 16. októbra 2006 č. k. 2Cbs/4/2004-132, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 16. októbra 2004 č. k. 2Cbs/4/2004-132 **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajsky súd určil, že žalobca je spoluvlastníkom práva na riešenie uvedeného v PV 1631-2003 v 20% výške vo vzťahu k žalovanému 1), v prevyšujúcej časti žalobu zamietol, náhradu trov konania účastníkom nepriznal.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobným návrhom sa žalobca domáhal, aby súd určil, že žalobca ju spoluvlastníkom práva na riešenie uvedeného v PV 1631-2003 v 20%, žalovaný 1) je povinný zaplatiť žalobcovi ušlý zisk vo výške 400 000,-- Sk, náklady na poplatky vo výške 131 800,-- Sk, nemajetkovú ujmu vo výške 100 000,-- Sk a žalovaný 2) nemajetkovú ujmu vo výške 200 000,-- Sk. V žalobnom návrhu uviedol, že ako zamestnanec žalovaného 2) spolu so spolupôvodcami vynálezu, ktorí bolí zamestnancami žalovaného 1), podal prihlášku vynálezu s názvom „Spôsob prípravy fenolformaldehovej živice“, ktorá

bola žalovaným 2) zaregistrovaná pod č. PV 01/03. Žalovaný 1) súhlasil s určením práva na riešenie v PV č. 1631-2003 v 20% podiele pre žalobcu, súd preto v tejto časti návrhu vo vzťahu k žalovanému 1) vyhovel. V konaní je medzi účastníkmi sporné, či postup žalovaného 1) a žalovaného 2) bol v rozpore s ustanovením § 34 zákona č. 435/2001 Z.z. o patentoch, dodatkových ochranných osvedčeniach a o zmene a doplnení zákonov (ďalej „patentový zákon“).

Podľa § 32 patentového zákona, v prípade neoprávneného zásahu do práv chránených týmto zásahom alebo ohrozenia týchto práv sa môže ten, ktorého právo sa porušilo alebo ohrozilo, domáhať, aby porušovanie či ohrozovanie práva bolo zakázané a následky porušovania boli odstránené.

V tomto konaní musí žalobca nepochybne preukázať, že zo strany žalovaného 1) a žalovaného 2) došlo k porušeniu § 32 patentového zákona v rozsahu uvedenom v návrhu na začatie konania. Všeobecne konštatovanie, že došlo k evidentnému porušeniu práv podľa patentovaného zákona, konkrétne § 32, nepostačuje. Ak žalovaný 1) a žalovaný 2) spochybnili pravdivosť tvrdení žalobcu, nie je možné mať za to, že žalobca preukázal tvrdenie skutočností. V danom prípade, pokiaľ ide o porušenie patentového zákona, žalobca neunesol dôkazné bremeno. Žalobca nepredložil súdu žiaden dôkaz o tom, že mu vznikol ušlý zisk vo výške 400 000,-- Sk.

Obchodný zákonník obsahuje úpravu náhrady škody v § 373 - § 386, ktorá úprava je vo vzťahu k Občianskemu zákonníku úpravou osobitnou, lebo sa použije len v prípadoch spôsobenia škody porušením povinnosti zo záväzkového vzťahu, ktorý je upravený Obchodným zákonníkom alebo porušením inej povinnosti upravenej Obchodným zákonníkom (§ 757 Obchodného zákonníka). Základným predpokladom pre vznik nároku na náhradu škody podľa Obchodného zákonníka je porušenie právnej povinnosti, ktoré môže spočívať buď v porušení záväzkového vzťahu, ktorý sa spravuje Obchodným zákonníkom, alebo porušením inej povinnosti ustanovenej Obchodným zákonníkom.

Žalobca nepredložil súdu jediný dôkaz o tom, že zo strany žalovaného 1) a žalovaného 2) došlo k porušeniu povinností upravených Obchodným zákonníkom, a preto aj nárok žalobcu na zaplatenie ušlého zisku je neopodstatnený. Rovnako tak nepredložil jediný dokaz

o tom, že je povinnosťou žalovaného 1) a žalovaného 2) zaplatiť žalobcovi náklady na poplatky vo výške 131 800,-- Sk. Pokiaľ ide o primerané zadost'učinenie, toto slúži k náprave ujmy ideálnej nehmotnej, pričom náhradu hmotných škôd je možné dosiahnuť prostredníctvom inštitútu náhrady škody a bezdôvodného obohatenia. Žalobca v žalobnom návrhu a ani v priebehu konania bližšie nešpecifikoval, aké ujmy (ideálne nehmotné), konaním žalovaného 1) a žalovaného 2) utrpel, a preto ani v časti o zaplatenie zadost'učinenia vo výške 100 000,-- Sk voči žalovanému 1) a 200 000,-- Sk voči žalovanému 2) nebolo možné vyhovieť.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca Poukázal, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Listom zo 14. 10. 2005 dokázal, že došlo k porušeniu § 11 ods. 4 patentového zákona tým, že žalovaný 1) a žalovaný 2) uviedli nepravdivé údaje u prihlasovateľoch v žiadosti o udelenie patentu a toto ich konanie žalobca označil ako podvodné konanie. Týmto ich konaním bol dosiahnutý jednak 100% podiel na riešení PV 1631-2003 pre žalovaného 1), pretože úrad priemyselného vlastníctva neskúma pravdivosť údajov uvedených v žiadosti o udelenie patentu k vynálezu. Ďalej ich konaním dosiahli, že žalobcovi nebola vyplatená pôvodcovská odmena za využívanie vynálezu, pretože voči žalobcovi nebolo uplatnené právo na riešenie, ktorá by v zmysle internej smernice predstavovala sumu 400 000,-- Sk. Uvedená suma tak predstavuje ušlý zisk žalobcu, resp. škodu spôsobenú žalovaným 1) a žalovaným 2). Súd prvého stupňa sa tak nezaoberal otázkou, prečo sú v žiadosti o udelení patentu uvedené nepravdivé údaje, keď žalovaný 1) a žalovaný 2) uviedli žalobcu ako pôvodcu, a nie ako spoluprihlasovateľa, napriek tomu, že voči žalobcovi nebolo uplatnene právo na riešenie. Pokiaľ by nedošlo k porušeniu patentového zákona, tak potom by súd nemal priznať 20% podiel na riešení v spornom vynáleze.

Žalobca preto navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie alebo napadnutý rozsudok zmenil tak že žalobca je spoluvlastníkom PV 1631-2003 v 20% podiele a žalobcovi priznal 400 000,-- Sk ako ušlý zisk, náklady za správne poplatky vo výške 131 700,-- Sk a trovy konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) prejednal vec podľa ust. § 212 ods. 1 O. s. p., podľa § 214 ods. 1 písm. c/ O. s. p., a dospel k zisteniu, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

Napadnutým rozsudkom súd určil, že žalobca je spoluvlastníkom práva na riešenie uvedeného v PV 1631-2003 v 20% výške vo vzťahu k žalovanému 1), vo zvyšku žalobu zamietol.

Takto formulovaný určovací výrok rozsudku nie je zrozumiteľný a určitý, pretože z neho nie je zrejmé, o aké spoluvlastnícke právo riešenia sa jedná. Podľa skutkových tvrdení žalobcu v žalobnom návrhu sa jedná o určenie pôvodcovstva k vynálezu s názvom „Spôsob prípravy fenolformaldehydovej živice“, ktorý žalobca spolu s jeho ďalšími spolupôvodcami prihlásili prihláškou zo 17. 09. 2003 u žalovaného 2), ktorého žalobca v tom čase bol zamestnancom. V žalobnom návrhu žalobca predmet sporu označil ako „určenie práva na riešenie vo vynáleze registrovaného v registri UPV SR pod č. 1531-2003“. V samotnom návrhu, čoho sa žalobca domáha, uviedol: „súd určuje, že žalobca je spoluvlastníkom práva na riešenie uvedeného v PV 1631-2003 v 20% podiele“. Z označenia predmetu sporu v žalobnom návrhu a uvedenia, čo vlastne má súd na návrh žalobcu výrokom určiť, je tak zjavný nesúlad, ktorý následne bez jeho odstránenia viedol k zmätočnému rozhodnutiu súdu prvého stupňa.

Podľa § 80 písm. c/ O. s. p., návrhom na začatie konaniu možno uplatniť, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem. Súd prvého stupia sa naliehavosťou právneho záujmu žalobcu na navrhovanom určení spoluvlastníckeho práva na riešenie uvedeného v PV 1631-2003 v 20% podiele nezaoberal, návrhu vyhovel vo vzťahu k žalovanému 2).

Základná úprava podielového spoluvlastníctva je obsiahnutá v ustanoveniach § 136 až § 142 OZ, pričom podielové spoluvlastníctvo je okrem toho upravené aj v osobitných právnych predpisoch. V prípade, ak spoločným predmetom výsledku tvorivej duševnej činností je vynález, osobitným právnym predpisom úpravy spolumajiteľstva patentu na vynález je obsiahnutý v § 20 zákona č. 435/2001 Z.z., o patentoch, dodatkových ochranných známkach a o zmene a doplnení niektorých zákonov (patentový zákon), v znení

zmien a doplnkov. Základom rozdielnej právnej úpravy je ustanovenie § 19 patentového zákona, podľa ktorého za majiteľa patentu sa považuje právnická osoba alebo fyzická osoba zapísaná ako majiteľ v patentovom registri úradu. Pojem spolumajiteľstva patentu v § 20 patentového zákona je totožný s pojmom podielového spoluvlastníctva v § 136 a nesledujúcich OZ.

Z napadnutého určovacieho výroku rozsudku súdu prvého stupňa odvolaním tak nie je vôbec zrejmé, aké spoluvlastnícke právo žalobcu na riešenie v PV 1631-2003, v 20% výške bolo určené.

Podľa § 57 ods. 1 písm. a/ patentového zákona, úrad vedie register, do ktorého zapisuje rozhodujúce údaje týkajúce sa prihlášok a udelených patentov. Zmenu údajov zapísaných v registri, vyplývajúcu z právoplatného a vykonateľného rozhodnutia príslušného orgánu, úrad po doručení rozhodnutia opatreného doložkou právoplatnosti bez zbytočného odkladu vyznačí v registri (§ 57 ods. 3 patentového zákona).

Podľa § 33 ods. 1 patentového zákona, spory o práva podľa tohto zákona prerokávajú a rozhodujú súdy, ak tento zákon neustanovuje inak. Pokiaľ súd prvého stupňa v konaní mal naliehavý právny záujem žalobcu na určenie spoluvlastníckeho práva preukázaný, mal zistenú právomoc súdu, keď žalobu považoval za spor o práva podľa patentového zákona, potom jeho určovaní výrok spoluvlastníckeho práva (správne spolumajiteľského práva) na riešenie uvedeného v PV 1631-2003 v 20% výške (správne v podiely), nie je možné úradom zapísať do príslušného registra postupom podľa § 57 ods. 4 patentového zákona. Je tomu tak preto, že z určovacieho výroku nie je vôbec zrejmé, či tento sa vzťahuje k prihláške patentu, alebo už patentu, ktorý bol úradom udelený, a ak áno, kto je jeho majiteľom (§ 19 patentového zákona).

V konaní sa súd prvého stupňa nezaoberal otázkou, v akom štádiu pred patentovým úradom je žiadosť o udelenie patentu na vynález s názvom „Spôsob prípravy fenolformaldehovej živice“, ktorého jediným prihlasovateľom by mal byť žalovaný 1). Táto žiadosť sa v spise síce nachádza (č. l. 81 až 83) chýba na nej potvrdenie o podaní, dátumom a podpisom, nie je opatrená značkou spisu a úradnou pečiatkou. Rovnako tak nie je podpísaná prihlasovateľom, alebo jeho zástupcom. Na č. l. 106 spisu sa však nachádza

oznámenie Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky (patentový úrad) zo dňa 1. júna 2005 č. PP 1631 2003, ktorým žalobcovi oznámil, že na základe jeho listu doručeného úradu 16. 09. 2004 zapísal do registra podľa § 50 ods. 3 patentového zákona k patentovej prihláške prihlasovateľa CHFMZA, a. s., S., čísto spisu PP 1631-2003 skutočnosť, že prebieha súdne konanie na základe určovacej žaloby, podanej na Krajský súd v Košiciach 08. 04. 2004 (správne malo byť uvedené podľa § 50 ods. 4 zákona).

Predmetom úpravy patentového zákona je úprava právnych vzťahov vznikajúcich v súvislosti s vytvorením, právnou ochranou a uplatnením vynálezu, ktorý je predmetom patentovej prihlášky, patentu alebo dodatkového ochranného osvedčenia.

Podľa § 4 patentového zákona, na vynálezy, ktoré spĺňajú podmienky ustanovené týmto zákonom, udeľuje Úrad priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky (ďalej len „úrad“) patenty.

Majiteľ patentu (§ 19) má výlučné právo využívať vynález, poskytnúť súhlas na využívanie vynálezu, previesť patent na inú osobu alebo zariadiť k patentu záložné právo. Účinky patentu nastávajú odo dňa oznámenia o udelení patentu vo vestníku (§ 14 ods. 1 a 2 patentového zákona).

Konanie o prihláške sa začína podaním prihlášky na úrad, pričom, ak ďalej nie je uvedené inak, za deň podania prihlášky sa považuje deň doručenia alebo doplnenia podania, ktoré obsahuje aspoň údaje, z ktorých je zrejmý úmysel prihlasovateľa podať prihláškou, údaje umožňujúce identifikáciu prihlasovateľa a styk s prihlasovateľom a časť opisu zjavne vyjadrujúcu podstatu vynálezu (§ 35 ods. 1 a 2 patentového zákona). Okruh osôb oprávnených na podanie prihlášky zákon definuje ako osobu alebo osoby, ktoré majú právo na riešenie podľa § 10 ods. 1 a 3, § 11 ods. 1 alebo 12 ods. 1. (§ 37 ods. 1 patentového zákona).

V konaní nebolo sporným, že žalobca je spolupôvodcom vynálezu opísaného ako „Spôsob prípravy fenolformaldehvej živice“ s 20% podielom na vytvorení vynálezu, ktorý vynález bol žalobcom ako zamestnancom prihlásený s ostatnými spolupôvodcami dňa 17. 11. 2003 u žalovaného 2).

Podľa § 10 ods. 3 veta prvá patentového zákona, spolupôvodcovia vynálezu majú právo na riešenie v rozsahu, v akom sa podieľali na vytvorení vynálezu.

Podľa § 37 ods. 2 patentového zákona, ak právo na riešenie patrí viacerým osobám, prihlášku môže podať vo svojom mene i jedna alebo niektorá z týchto osôb. Na základe žiadosti doloženej písomnou dohodou uzatvorenou medzi prihlasovateľom alebo prihlasovateľmi a osobou, ktorá má právo na podanie prihlášky podľa odseku 1, úrad zapíše takú osobu do registra ako spoluprihlasovateľa.

Patentový úrad na základe žiadosti žalobcu o informáciu, kto je prihlasovateľom predmetnej patentovej prihlášky oznámil prípisom č. PP 1631-2003 zo dňa 28. 1. 2004, že prihlasovateľom je žalovaný 1).

Podľa § 37 ods. 5 písm. f/ patentového zákona musí obsahovať doklad o nadobudnutí práva na riešenie, ak prihlasovateľom nie je pôvodca. V rámci predbežného prieskumu prihlášky úrad zisťuje, či sú splnené zákonom stanovené podmienky, vrátane zaplataenia príslušného správneho poplatku. Mimo iného pri predbežnom prieskume zisťuje, či prihláška spĺňa podmienky podľa všeobecne záväzného právneho predpisu (§ 40 ods. 1 písm. d/, v spojení s § 80 písm. b/ patentového zákona).

Súd prvého stupňa sa stavom konania o prihláške žalovaného 1) zapísanej úradom pod č. PP 1631-2003 nezaoberal, napriek tomu v časti o určenie práva návrhu žalobcu vyhovel vo vzťahu k žalovanému. V odôvodnení stroho uviedol, že s navrhovaným určením práva na riešenie v PV č. 1631-2003 v 20% podiele pre žalobcu žalovaný 1) súhlasil, a preto návrhu vyhovel. Z akých dôvodov návrh zamietol voči žalovanému 2), nie je zrejmé vôbec. Na pojednávaní konanom 9. 10. 2006 žalobca uviedol, že žalobný návrh upresňuje tak, že 20% podiel uplatňuje len voči žalovanému 1). Takýto procesný úkon je však zmenou návrhu, o ktorom bol súd prvého stupňa povinný rozhodnúť podľa § 95 O. s. p., čo sa nestalo. Uvedená vada konania, na ktorú odvolací súd musel podľa § 212 ods. 3 O. s. p. prihliadnuť, totiž spôsobuje procesnú situáciu, že súd prvého stupňa žalobu proti žalovanému 2) zamietol, ale ani náznakom neuviedol dôvody, pre ktoré sa tak stalo s odkazom na či už procesné, alebo hmotnoprávne ustanovenia, ktoré by prípadne na daný vzťah aplikoval.

Žalobný návrh tak, ako bol podaný a úkony žalobcu v konaní pred súdom prvého stupňa spôsobili procesnú situáciu, že pre nečinnosť žalobcu, inak v konaní zastúpeným advokátom s plnomocenstvom pre celé konanie, súd v sporovom konaní vychádzal z obrany či už žalovaného 1), alebo žalovaného 2). Žalobca v návrhu ako má súd rozhodnúť navrhoval, aby súd prihliadol na § 57 patentového zákona a určil, že žalobca je spoluvlastníkom práva na riešenie uvedeného v PV 1631-2003 v 20% podiele, s ďalšími návrhmi na peňažné plnenie voči obom žalovaným. Bez ohľadu na skutočnosť, že ustanovenie § 57 patentového zákona obsahuje úpravu registra a vestník úradu v šiestich odsekoch nie je žiadnym výkladom, možno dospieť k záveru, k akým údajom registra alebo zverejnených skutočností vo vestníku, ktorý úrad vydáva, by mal súd pri rozhodovaní prihliadnúť. Uniklo pozornosti súdu prvého stupňa, že navrhovaný určovací výrok o spoluvlastníctve práva žalobcu na riešenie uvedeného v PV 1631-2003 v 20% podiele nezodpovedá nielen žiadnym skutkovým tvrdeniam v žalobnom návrhu, ale hlavne nie je vôbec zrejmé, čo je riešenie uvedené v PV 1631-2003. Či patentový úrad vedie register PV, a čo v tomto registri je pod číslom 1631-2003 prípadne aj zapísané, nie je vôbec zrejmé.

Podľa § 32 ods. 1 patentového zákona, v prípade neoprávneného zásahu do práv chránených týmto zákonom alebo ohrozenia týchto práv sa môže ten, ktorého právo sa porušilo alebo ohrozilo, domáhať, aby porušovanie či ohrozovanie práva bolo zakázané a následky boli odstránené. Žalobca v žalobnom návrhu uviedol, že evidentne došlo k porušeniu práv podľa § 32 patentového zákona, a preto je nútený domáhať sa svojich práv súdnou cestou. Ustanovenie § 32 patentového zákona obsahuje okrem ods. 1 aj odseky 2/ až 4/, ktoré upravujú práva poškodeného, ak došlo k porušeniu práv podľa ods. 1 zákona.

V posudzovanej veci to znamená len toľko, že v prípade podania žalobného návrhu podľa § 32 patentového zákona, sa takýto návrh považuje za návrh o splnení povinnosti, ktorá vyplýva zo zákona, z právneho vzťahu alebo z porušenia práva (§ 80 písm. b/ O. s. p.).

V prejednávanej veci žalobný návrh o určenie práva na riešenie je návrhom, ktorý zodpovedá sporu o určenie, či tu právny vzťah alebo právo jem, alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem (§ 80 písm. c/ O. s. p.).

Podľa § 33 ods. 1 patentového zákona, spory o práva podľa tohto zákona prerokávajú a rozhodujú súdy, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 39 ods. 1 patentového zákona, po začatí súdneho konania v spore o právo na riešenie úrad preruší konanie o prihláške.

Konanie o určenie práva na riešenie bolo začaté dňa 08. 04. 2004, kedy súdu bol doručený návrh na jeho začatie (§ 82 ods. 1 O. s. p.), čo je v súlade s oznámením patentového úradu číslo PP 1631-2003 zo dňa 01. 06. 2005, ktorým oznámil žalobcovi, že s účinnosťou od 16. 09. 2004 zapísal do registra, že k patentovej prihláške číslo spisu PP 1631-2003 prebieha súdne konanie na základe určovacej žaloby podanej na Krajský súd v Košiciach dňa 08. 4. 2004.

Žalobca napriek tomu, že mal vedomosť o podaní prihlášky zo strany žalovaného 1) na patentový úrad, mal vedomosť, že úrad o nej nerozhodol, teda ako majiteľ patentu nie je v patentovom registri úradu zapísaná žiadna, či už právnická, alebo fyzická osoba, navrhol určovací výrok, ktorý jednak nie je v súlade s terminológiou patentového zákona, ale hlavne nie je zrejmé, aké právo na riešenie má byť určené. Patentový zákon v jeho terminológii používa výrazy ako pôvodca vynálezu, spolupôvodcovia vynálezu, spolumajiteľský podiel k patentu, úprava vzťahov medzi spoluprihlasovateľmi, právo na riešenie, prihlasovateľ, spoluprihlasovateľ a podobne.

Súd prvého stupňa v záhlaví napadnutého rozsudku ako označenie prejednávanej veci uviedol „určenie práva na riešenie vo vynáleze registrovaného v registri UPV SR pod č. 1631-2003“. Bez ohľadu na skutočnosť, že žalobca sa v konaní domáhal voči žalovaným aj peňažného plnenia, určovací výrok rozsudku neznie na určenie práva na riešenie vo vynáleze. Vo výroku totiž jednak slovo „vynález“ absentuje, ale hlavne, nie je ďalej zrejmé, aké spoluvlastnícke právo na riešenie uvedené v PV 1631-2003 bolo určené, keď toto riešenie nie je určité, pretože nie zrejmé, či sa vzťahuje k prihláške, alebo už udelenému patentu podľa registra úradu vedeného o prihláškach a udelených patentoch pod príslušným číslom registra patentového úradu.

Aké spoluvlastnícke právo tak súd prvého stupňa vo výroku určil, nie je zrejmé, čo následne aj v prípade jeho právoplatnosti nie je možné vyznačiť v registri úradu postupom podľa § 57 ods. 3 patentového zákona).

Ďalším výrokom napadnutého rozsudku súd prvého stupňa žalobu zamietol. V odôvodnení uviedol, že žalobca nepredložil súdu jediný dôkaz o tom, že zo strany žalovaných došlo k porušeniu povinností upravených Obchodným zákonníkom, a preto nárok žalobcu o zaplatenie ušlého zisku zamietol. Zamietol aj nárok zaplatenie nákladov na poplatky, pretože žalobca nepredložil súdu dôkaz o povinnosti žalovaných ich zaplatiť. V časti o zaplatenie primeraného zadosťučinenia žalobca v konaní nešpecifikoval, aké ujmy konaných žalovaných utrpel, a preto aj v tejto časti žalobu zamietol.

Žalobca v konaní netvrdil, že jeho nároky o peňažné plnenie odvodzuje z porušenia Obchodného zákonníka. V konaní mal súd za preukázané, že žalobca je spolupôvodcom vynálezu, nie je však osobou, ktorá by podala prihlášku a nie je zapísaný ani ako spoluprihlasovateľ. Žalobca v konaní poukazoval, čo žalovaný 1) ani nevyvracal, že sporný vynález je žalovaným 1) využívaný, a preto mu patrí ušlý zisk za jeho využívanie. Žalobca tak všetky peňažné nároky voči žalovaným neuplatňoval ako náhradu škody podľa Obchodného zákonníka, ale ako nároky súvisiace s neoprávneným zásahom žalovaných do práv chránených týmto zákonom alebo ohrozenia týchto práv v zmysle § 32 ods. 3 patentového zákona.

Súd prvého stupňa preto vec nesprávne posúdil, a preto nevykonal žiadne dôkazy týkajúce sa či už prihlášky, alebo udeleného patentu, keď určil spoluvlastníctvo práva na riešenie, pričom nárok žalobca uplatnil podľa patentového zákona, ktorý pojem spoluvlastníctva nepozná, keďže je špeciálnym zákonom vo vzťahu k občianskemu zákonníku, ktorý upravuje podielové spoluvlastníctvo. Rovnako nesprávne posúdil vec o peňažných nárokoch, ktoré žalobca uplatňoval ako nároky z neoprávnených zásahov chránených patentovým zákonom zo strany žalovaných a nie z porušenia povinností podľa Obchodného zákonníka.

Odvolačný súd preto napadnutý rozsudok zrušil podľa § 221 ods. 1 písm. h/ O. s. p. a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

V novom rozhodnutí o veci rozhodne súd prvého stupňa aj o trovách odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O. s. p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 30. júla 2008

**JUDr. Štefan Š t k a, v.r.
predseda senátu**

Za správnosť vyhotovenia: M. B.